

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului în România
Str. Matei Voievod nr. 18, sector 2, București

T: +40 21 252 7556 / +40 21 252 7557

F: +40 21 252 4860

W: www.crimelecomunismului.ro / www.iiccr.ro

E: office@iiccr.ro

Larisa Mușat, *Terorismul de Stat în România comunistă*

„Analizând modelul dictaturilor sud-americane, politologul Garzon Valdes identifică „terorismul de stat”, existent în cadrul unui sistem politic prin faptul că „permite și/sau impune o aplicare nelegitimă, imprevizibilă și difuză, chiar și în ceea ce privește oameni total nevinovați, a unor mijloace coercitive interzise de ordinea legală proclamată” și care „obstrucționează sau anulează activitatea juridică și transformă guvernul într-un agent activ în lupta pentru putere prin intermediul unei instituții specifice”⁴.

La nivel practic, vom urmări modul în care instrumentul represiv al regimului, având atribuții ce țin de terorism, acționează și abuzează de acestea pentru a impune și a apăra linia trasată de Partidul-Stat. Revendicată de la tezele marxist-leniniste, direcția sub care a evoluat Securitatea s-a bazat în primul rând pe acțiunea violentă. Astfel, teroarea și forma ei mai evoluată, represiunea, ca funcții ale puterii politice, se regăsesc inevitabil, în proporții de un grad diferit, uneori chiar inconstant, în toate etapele comunismului românesc, dar rămânând definitorii pentru epoca Dej.

În aceste condiții, vom porni în demersul nostru bazându-ne pe următoarele argumente ipotetice: Pronunțata similitudine între, pe de parte, trăsăturile definitorii pentru terorismul de stat practicat în regimurile autoritarist militare sud-americane, iar pe de altă parte trăsăturile totalitarismului comunist românesc în perioada 1945-1965, care indică faptul că prin (1) utilizarea unor mijloace brutale și violente, (2) prin monopolul și controlul de către instituțiile statului asupra informațiilor publice și (3) prin manipularea și aducerea populației în stare de obediență, datorată rețelelor de informatori, „serviciul secret de informații” al Partidului Comunist, Direcția Generală a Securității Poporului (Securitatea, pe scurt) a exercitat în perioada 1945-1965 o veritabilă activitate de poliție politică, violența, brutalitatea, teroarea, represiunea devenind o politică de stat.”